

**Мотиви към проект на
Наредба за отмяна на нормативни актове**

Наредба за отмяна на Наредба № 5 от 2015 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните /обн., ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 11 от 2018 г./, Наредба № 22 от 2003 г. за условията и реда за вземане на проби от храни /обн., ДВ, бр. 93 от 2003 г., отм., бр. 89 от 2020 г., възстановено действие с Решение № 8523 от 14.07.2021 г. на Върховния административен съд на Република България - бр. 96 от 2021 г. / и Наредба № 47 от 2004 г. за изискванията към хранителните добавки /обн., ДВ, бр. 5 от 2005 г., изм. и доп., бр. 90 от 2005 г., бр. 44 от 2007 г. и бр. 90 от 2010 г./

1. Причините, които налагат приемането на нормативния акт

С този проект се отменят Наредба № 5 от 9.02.2015 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните /обн., ДВ, бр. 14 от 20.02.2015 г./, Наредба № 22 от 13.10.2003 г. за условията и реда за вземане на проби от храни /обн., ДВ, бр. 93 от 21.10.2003 г./ и Наредба № 47 от 28.12.2004 г. за изискванията към хранителните добавки /обн., ДВ, бр. 5 от 14.01.2005 г., в сила от 1.08.2005 г., изм. и доп., бр. 90 от 11.11.2005 г., бр. 44 от 5.06.2007 г., изм., бр. 90 от 16.11.2010 г., в сила от 16.11.2010 г./ - Наредба № 5/2015г., Наредба № 22/2003г. и Наредба № 47/2004г.

1.1. Наредба № /2015 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните почти изцяло препраща към няколко регламента в областта на храните, а именно - Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 година за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г.; Регламент (ЕО) № 1882/2006 на Комисията от 19 декември 2006 година относно методи за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на храни за съдържание на нитрати (ОВ L 364, 20.12.2006 г.); Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 година относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г.); Регламент (ЕО) № 401/2006 на Комисията от 23 февруари 2006 година за установяване на методи за вземане на проби и за анализ за целите на официалния контрол на нивата за микотоксини в храни (ОВ L 70, 09.03.2006 г.); Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията от 28 март 2007 година за определяне на методите за вземане на проби и анализ за официалния контрол върху съдържанието на олово, кадмий, живак, неорганичен калай, 3-МСПД и бензо[а]пирен в храни (ОВ L 88, 29.03.2007 г.); Регламент (ЕО) № 124/2009 на Комисията от 10 февруари 2009 година за определяне на максимално допустимите граници за наличието на кокцидиостатици или хистомоностатици в храни в резултат на неизбежното

преминаване на тези вещества в нецелеви фуражи (ОВ L 40, 11.02.2009 г.); Регламент (ЕС) 2015/705 на Комисията от 30 април 2015 година за определяне на методи за вземане на проби и критерии за изпълнение за методите за анализ за целите на официалния контрол на количествата на ерукова киселина в храните и за отмяна на Директива 80/891/ЕИО на Комисията (ОВ L 113, 01.05.2015 г.); Регламент (ЕС) 2017/644 на Комисията от 5 април 2017 година за определяне на методи за вземане на проби и анализ за целите на контрола на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни РСВ и недиоксиноподобни РСВ в определени храни и за отмяна на Регламент (ЕС) № 589/2014 (ОВ L 92, 06.04.2017 г.).

Регламентът е общо приложим правен акт на Европейското право, задължителен в своята цялост и пряко приложим, т. е. не е необходимо транспонирането му в националното право. Предвид това наличието на акт от националното право, който урежда същата материя е излишно, още повече, че Наредба № 5 от 2015 г. е с отпаднало правно основание, предвид отмяната на Закона за храните /обн., ДВ, бр. 90 от 15.10.1999 г./, отменен 2020 г., по прилагането на който е издадена.

1.2. Наредба № /2003 г. за условията и реда за вземане на проби от храни е с отпаднало правно основание – чл. 33 от 1 от Закона за храните, отменен 2020 г. В действащия Закон за управление на агрохранителната верига съществува чл. 50, ал. 3, съгласно който условията и редът за вземане на проби и извършване на анализи, изпитвания и диагностика на елементи на агрохранителната верига, за които няма изисквания на правото на Европейския съюз или българското законодателство, се определят с наредба на съответния министър по чл. 2 от същия закон. В изпълнение на тази разпоредба са издадени: Наредба № 7 от 9.10.2020 г. за условията и реда за вземане на проби и лабораторно изпитване на храни, /обн., ДВ, бр. 89 от 16.10.2020 г./, издадена от министъра на земеделието, храните и горите и Наредба № 12 от 10.11.2021 г. за условията и реда за вземане на проби и извършване на лабораторни анализи на храни /обн., ДВ, бр. 96 от 19.11.2021 г./, издадена от министъра на здравеопазването.

1.3. Наредба № 47/2004 г. за изискванията към хранителните добавки е с отпаднало правно основание – чл. 6а, ал. 2 от Закона за храните, отменен 2020г. Действащият Закон за храните, чл. 81, ал. 1 определя, че Министерският съвет издава наредба за хранителните добавки, въвеждаща правото на Европейския съюз относно: 1. хранителните вещества (витамините и минералите), които могат да се влагат при производството на хранителни добавки; 2. веществата с хранителен или физиологичен ефект, които могат да се влагат при производството на хранителни добавки; 3. критериите за чистота на хранителните вещества, предназначени за влагане в хранителни добавки; 4. информацията, която трябва да се отбелязва при етикетиране на хранителни добавки; 5. растенията и частите от растения, които не могат да се влагат в хранителни добавки; 6. веществата, които не могат да се влагат в

хранителни добавки. В изпълнение на тази разпоредба с Постановление на Министерския съвет № 434 от 10.12.2021 г., /обн., ДВ, бр. 106 от 15.12.2021 г., в сила от 30.12.2021 г./ е приета Наредба за хранителните добавки.

С предлаганата наредба се отменят нормативни актове с отпаднало правно основание. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ актът по прилагане на закон губи изцяло или отчасти сила едновременно с пълното или частичното отменяване на закона съобразно обсега на отменяването. Същевременно, чл. 11, ал. 3 на ЗНА изисква отмяната на нормативен акт да се извърши с изрична разпоредба на отменящ акт. Поради това се предлага изричната отмяна посочените в отменителния акт наредби.

2. Целите, които се поставят:

С проекта на Наредба за отмяна на нормативни актове се цели да бъдат отменени актове, които нямат практическо приложение и необходимост от съществуване. Прецизиране на нормативната уредба.

3. Финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба:

Отмяната на Наредба № 5/2015г., Наредба № 22/2003г. и Наредба № 47/2004г. не предполага създаване на административна тежест и не се очаква да доведе до необходимост от финансови ангажименти за заинтересованите лица.

Отмяната на Наредба № 5/2015г., Наредба № 22/2002г. и Наредба № 47/2004г. не води и до необходимост от допълнителни финансови разходи за сметка на държавния бюджет, в т.ч. и по бюджета на Министерство на здравеопазването.

4. Очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива:

Ще се избегне възникването на неяснота и противоречия относно действащата нормативна уредба по отношение на хранителните добавки.

5. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

Уредбата на обществените отношения, предмет на Наредба № 5 /2015г.е осигурена на европейско ниво с регламенти. Регламентът е общо приложим правен акт на Европейското право, задължителен в своята цялост и пряко приложим, т. е. не е необходимо транспонирането му в националното право. Наличието на акт от националното право, който урежда същата материя е излишно.

Обществените отношения, предмет на Наредба № 22/2002г. и Наредба № 47/2004г. въвеждащи правото на Европейския съюз са вече регламентирани съответно в наредба на министъра на земеделието и наредба на Министерския съвет.

Наредби Наредба № 5/2015г. и № 22/2003г. при издаването си са съгласувани с министъра на земеделието /храните/ и горите, поради което актът за тяхната отмяна също се предвижда да бъде съгласувано с министъра на земеделието.

На основание чл. 26 от ЗНА проектът на наредба и мотивите към него ще бъдат публикувани за обществено обсъждане на интернет страницата на Министерството на здравеопазването и на Портала за обществени консултации за срок от 30 дни.